SÄHKÖSANOMAT

3/2022

Tässä lehdessä

Pääkirjoitus	2
Puheenjohtajan palsta	3
TEKsti	4
Skiltalainen maailmalla	5-9
Sarjakuva	10-11
Menolippu Lempäälään	12-17
Kiltojen avajaissauna	18-19

Julkaisija
Sähkökilta ry
Korkeakoulunkatu 3, 33720 Tampere
www.skilta.fi
www.instagram.com/sahkokilta

Päätoimittaja
Aurora Kaaja, sahkosanomat@skilta.fi
Kannen kuva: Kalle Paasio

Pääkirjoitus

Yhdessä tekeminen on kivaa. Olen opintojen aikana ollut joitakin kertoja nakissa esimerkiksi saunailloissa, sitseillä ja vuosijuhlissa. Ne ovat olleet hauskoja kokemuksia. Jo tunnin nakkeilu haalarimerkkimyynnissä voi piristää omaa iltaa, kun saa samalla nakkikaverin kanssa vaihtaa kuulumiset. Usein näissä tilanteissa tutustuu myös uusiin ihmisiin. Samalla tulee auttaneeksi tapahtuman järjestämisessä. Saa kantaa kortensa kekoon. Välillä se oma korsi voi olla hyvinkin pieni, mutta auttaahan sekin. Kakkua se on murunenkin. Pienistä puroista syntyy suuri joki... Ja niin edelleen. Tajusitte varmaan. Suosittelen nakkeilua ja muutakin vapaaehtoistoimintaa. Se hyödyttää yhteisöä ja sinua itseäsi. Tähän liittyen viereisellä sivulla puheenjohtaJanne kertoo jotakin järjestötoiminnasta. Kantsii lukee!

Aukku
Sähkösanomien päätoimittaja

Puheen-johtajan palsta

Moro kaikki skiltalaiset ja Skillan mieliset!

Niin se vaan kesä kääntyy syksyksi, ja syksyn väriloisto on saapunut piristämään pimeneviä iltoja. Näin syksyn tullen onkin aika tehdä koko yliopistouranne tärkeimpiä päätöksiä ja hakeutua mukaan järjestötoimintaan! Tämä syksyn hallitushaku aukeaa 26.10. ja ensi vuodeksi on tarjolla niin sanotusti jokaiselle jotakin. Kiinnostipa sinua sitten tapahtumat, viestintä, raha, yritysyhteistyö taikka vaikka edunvalvonta, niin meiltä löytyy sinulle niitä kuuluisia hyviä hommia!

Hallitustoimintaan lähteminen on omalta osaltani niitä päätöksiä, joita en ole katunut päivääkään. Menneen kolmen vuoden aikana on tullut ehdittyä tehdä vähän kaikenlaista ja verkostoiduttua yli kiltarajojen.

Muistattehan myös, että sitten kun uusi hallitus on valittu, niin ei mene kauankaan, kun ensi vuodelle haetaan toimihenkilöitä mukaan hallituksen toimintaan! Toimihenkilöpestit ovat oiva tapa päästä mukaan järjestötoimintaan ja päästä tekemään itselleen mieluisia asioita, sekä siinä samalla tutustumaan lisää muihin skiltalaisiin hallitustoiminnan merkeissä.

Tätä tekstiä kirjoittaessa allekirjoittaneella siintää jo edessä kauan odotettu Lapin reissu, alkusyksyn tapahtumasuman jälkeen tekee hyvää lähteä latailemaan akkuja Lapin tuntureille. Muistakaa tekin pitää huolta tasapainosta opintojen ja vapaa-ajan välillä, ja tehdä itsellenne mieluisia juttuja, sekä ennen kaikkea hakeutua mukaan järjestöhommiin!

Janne
Skillan puheenjohtaja 2022

TEKsti

Heippahei ja kivaa syksyä! Lakit on laskettu talvilevolle, eka periodi on saatettu loppuun ja syyslukukausi etenee kovaa vauhtia. Aika menee niin nopeesti, että mä en ainakaan pysy perässä. Muistakaa kaikki aina välillä opintojen ja rientojen välissä pysähtyä ihan vaan ihmettelemään ja hengittelemään. Ja nauttimaan myös syksystä, vaikka se Suomen pimeydessä voi joskus olla aika haastavaa.

TEK tarjoaa nyt syksylläkin toinen toistaan mielenkiintoisempia tapahtumia, työpajoja ja valmennuksia jäsenilleen, joihin kannattaa tutustua TEKin nettisivuilla. Suuntaapa siis puhelimellasi osoitteeseen tek.fi ja tsekkaa, oisko siellä just sulle jotain sopivaa tarjolla!

Ens kerralla palaillaan taas työnhakuteemalla, mutta palaudutaan vielä hetki viime kesän töistä ja työnhakurumbasta. Tsemppiä ja jaksamista kaikille, moikataan kun nähään!

ps. Muistakaa kaikki uudet ja vanhat TEKin jäsenet hyödyntää TEKin jäsenedut, kuten Tekniikka&Talous ja Talouselämä -lehtien digiversiot!

Kaisa
Skillan TEK-kiltayhdyshenkilö
tg @vornanen

SKILTALAINEN MAAILMALLA: EERO EUROOPASSA

Berliini, Saksa

Skiltalainen 4.-5. vuoden opiskelija Eero Räisänen lähti selvittämään Erasmus-opiskelijavaihdon anteja Saksan Erlangeniin

Olin suunnitellut vaihtoonlähtöä ja reilusti etukäteen, ja keväällä 2021 osasi ennakoida että koronapandemia ei vielä hellitä syksyksi, joten osasin tähdätä yli vuoden päähän keväälle 2022. Tämä osoittautui erinomaiseksi valinnaksi, sillä talvella 21-22 korona jylläsi vielä kovaa Euroopassa, mutta helpotti kevääksi sen verran, että rajoitukset poistuivat nopeasti asteittain. Venäjä hyökkäsi Ukrainaan vain viikkoa ennen kuin lähdin vaihtoon maaliskuun alussa, mikä loi osaltaan uhkaavaa ilmapiiriä tulevaan Euroopanseikkailuuni.

Yliopiston vanha päärakennus Erlangenissa

Lähdin Saksaan koska olin yliopistossa aloittanut kielen opiskelun muutamaa vuotta aikaisemmin, ja pidin valtavan kokoista Saksaa kiinnostavana maana. Paljon isoja kaupunkeja, keskeinen sijainti ja isolta osin tyylikästä arkkitehtuuria. Ja hyvin halpaa kaljaa. Päädyin opiskelemaan Friedrich-Alexendar Universität Erlangen-Nürnbergissä.

Yliopisto sijaitsi pääosin Kuopion kokoisessa Erlangenissa, ja sain sieltä opiskelija-asuntolasta yksiön aivan tekniikan kampuksen vierestä, kaupungin laidalta. Noin puolen miljoonan asukkaan Nürnberg sijaitsi 20min junamatkan päässä Erlangenin keskustasta.

Kaverikuva

Opinnot ja opiskelijaelämä lähtivät käyntiin, ja sain paljon kavereita. Porukkaa oli lähestulkoon maailman joka kolkasta, mutta suurin osa porukasta oli kotoisin Italiasta, Espanjasta, Ranskasta, Meksikosta ja Turkista. Olin tietääkseni ainoa pohjoismaalainen vaihto-opiskelija Erlangenissa, mikä teki minusta tavallaan aika eksoottisen, mikä oli aika jännää. Vietin vaihdon aikana enimmäkseen aikaa näiden eteläisten ihmisten kanssa, ja voisin vaikka kirjoittaa kirjan kaikista eroista suomalaisiin tapoihin, täsmällisyyteen ja mielentilaan, mutta haluan ehkä mielummin korostaa sitä että nuoret ihmiset ovat pohjimmiltaan hyvin samanlaisia kaikkialla. Myöhemmin verkostoiduin muutaman suomalaisen opiskelijan kanssa, jotka olivat vaihdossa kauppiksessa Nürnbergissä, sekä erääseen joka asui pysyvästi Erlangenissa bilsan tutkinto-opiskelijana.

Tutustuin myös hieman saksalaisiin opiskelijoihin yliopiston vetämällä Ultimate -kurssilla. Ultimate on siis joukkuelaji, jota pelataan frisbeellä, ja suuri ryhmäni koostui lähes pelkästään saksalaisista. Ymmärsin saksankieliset ohjeistukset kohtalaisesti ja minulle välillä selvennettiin englanniksi. Oli onnekas sattuma että pääsin ryhmään, sillä joukkuetoverit olivat tosi mukavia, ja sain tosi positiivisen kuvan saksalaisista opiskelijoista.

Frankfurt Am Mainissa oli sitä New York -tunnelmaa

Nürnbergin vanhaakaupunkia

Katu Erlangenissa

Kalja.

Se oli halpaa, halvimmillaan 66 snt/litra Aldissa. Saksassa kaljaa juodaan enimmäkseen lasipulloista, ja annoskoko on sekä kaupoissa että baareissa yleensä puoli litraa. Olutfestivaaleilla myydään vain litran tuoppeja. Tavallisissa baareissa ei melkein ikinä tilata tiskiltä, vaan tarjoilija ottaa tilauksen pöydästä. Mielestäni oli luovaa, että pöytään voi tilata suuren kaljakannun, josta voi kaadella seurueen kesken omiin tuoppeihin mielensä mukaan. Kaljan hinta baareissa oli karkeasti 3 – 4 € per puoli litraa, nyt inflaation aikana enemmän yläkanttiin. Yleensä joutui maksamaan käteisellä. Kaljan juonti on Saksassa paljon arkisempaa ja vähemmän alkoholisoituneempaa kuin Suomessa; on täysin normaalia juoda olusen keskellä päivää vaikka lounaalla.

Bergkirchweih-olutfestivaalien etkot puistossa Erlangenissa

Opiskelija-asuntolani baari, joka sijaitsi yksiöni seinän toisella puolella

Kerran menimme suoraan 2 tunnin frisbeetreenien jälkeen valmentajan johdolla biergarteniin kaljalle. Erään toisen kerran valmentaja ilmoitti että auton takakontissa on kaljakori, mikä pitäisi juoda pois. Ilmeisesti kalja menee myös palautusjuomasta.

Karkeasti ottaen saksalainen elämäntapa ja kulttuuri on suurin piirtein samanlainen kuin Suomessa, mutta eroja oli silti paljon. Käteisen käytön kulttuuri, kirjeiden ja faksien suosiminen, valvontakameroiden vähyys ja tietojenkeruun sekä ydinvoiman pelko tuntuu olevan Saksan ominaispiirteitä ympäröiviin maihin verrattuna. Tekniikan suurmaana Saksaa voi erehtyä pitämään tosi modernina maana, varsinkin jos on vieraillut vain Berliinissä, mutta todellisuudessa Saksa voi olla suomalaisen silmissä konservatiivinen ja hitaasti muuttuva maa. Positiivisena erona Suomeen, saksalaiset ovat selvästi sosiaalisempia ja rennompia, mikä sotii yleistä stereotypiaa vastaan. Eteläiset kaverini kuvailevat saksalaisia vähän kuin voisi kuvailla suomalaisia: vetäytyviä, järjestyksenmukaisia ja ei kovin sosiaalisia. En tiedä mitä he sitten sanoisivat keskivertosuomalaisista.

Reissuja ja tapahtumia

Karkeasti tein kolme isompaa reissua: yksi viikon reissu Prahaan, Bratislavaan ja Budapestiin, yksi viikonloppureissu Berliiniin, sekä vaihdon lopuksi vajaan viikon reissu Amsterdamiin, Düsseldorfiin, Kölniin ja Frankfurt am Mainiin. Näistä erityisinä mainintoina mainostaisin Prahaa ja Budapestia. Euroopassa matkustaminen on erittäin paljon halvempaa kuin Suomessa tai Suomesta käsin: muutamalla kympillä tai allekin pääsee suurkaupunkiin toiseen maahaan, ja yöpyä voi halvimmillaan jopa vain 9 eurolla , niin kuin itse pääsin kokemaan. Budapestin keskustassa kuuden hengen airbnb maksoi 9 euroa per yö per naama.

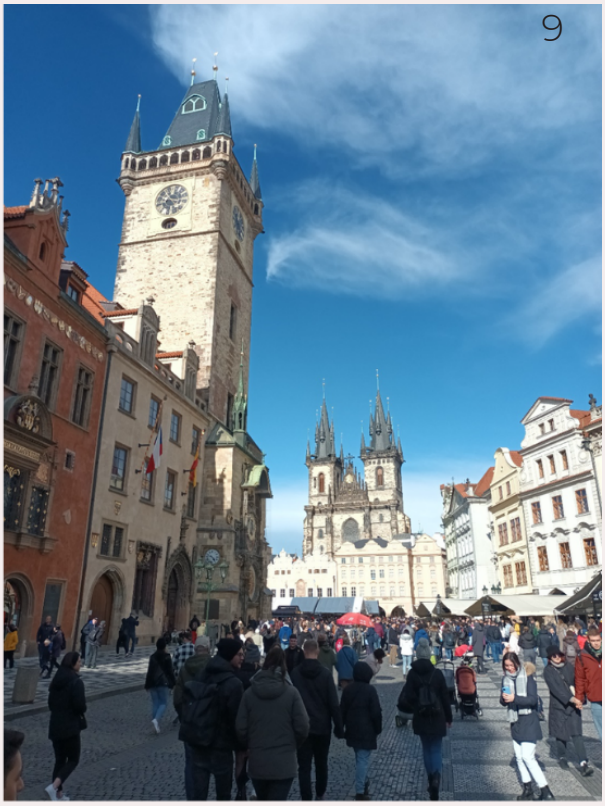

Praha on ehdottomasti käymisen arvoinen kaupunki

Erlangenissa oli myös vaihtoni aikaan eräät Saksan suurimmista olutfestivaaleista, Bergkirchweih eli tuttavallisemmin Berg. Tapahtuma on vanhempi kuin itse Oktoberfest, ja sinne tulee joka vuosi porukkaa paljon muistakin kaupungeista. Hulinaa kaupungissa siis riitti hyvät kaksi viikkoa, kuin koko kansan teekkarivappu, haalarien sijaan päällä lederhosenit ja dirndlit.

Vaihto onnistui kokonaisuudessaan aika hyvin, ja siitä voin olla jälkeenpäin tosi tyytyväinen. Käteen jäi hyviä kokemuksia, hieman noppia ja parempi kielitaito. Opin paljon eri maista, ja ulkomailla asuessa sai myös erityisesti Suomesta uuden näkökulman, koska Suomessa asuessa monia asioita pitää itsestäänselvyyksinä eikä niitä sen kummemmin ikinä pohdi.

Kannatti ajaa 10 tuntia yöbussilla Amsterdamiin, siisti kokemus reissata näin isolla porukalla

Pidätkö pallosta?
kokeile lasien kanssa!
hmm...
meillä on vielä toinen pallo
Meh...
Miksei Bart pidä meidän lahjasta?

Paju 2022

!!!
vanhempani katosivat sinun TAKIA!!
Äiti ja isä ...
Bart ottaa Homerin työn
voih...
LENNY!
Nyt veit Lennyn!
Ei...
Lenny...

Paju 2022

Menolippu Lempäälään

Teksti ja kuvat: Akseli Kolari

05.08.

Ajatus syntyi appivanhempieni saunassa. Olin ostanut edellisenä kesänä uuden rinkan, joka ei ollut vielä saanut oikein arvoistaan käyttöä. Kuitenkin juuri kovalla käytöllä olin päässäni vakuutellut ostopäätökseni viisautta ennen pankkikorttini esiin kaivamista. Nyt vaikutti kovasti siltä, että se järkevämpi osani aivoista oli ollut jotakuinkin oikeassa.

Löylyissä ajatus kuitenkin kirkastui. Lähtisin vielä syksyllä koulujen alettua ja takaisin osa-aikaisiin töihin siirryttyäni vaeltamaan Seitsemisestä Helvetinjärvelle. Olin ostanut muutama kesä sitten kartan alueesta, joka sisälsi myös palan Pirkan taivalta näiden kahden luontohelmen välistä. Se jos mikä olisi arvoisa reissu myös rinkalleni, joka oli tähän mennessä joutunut lähinnä tyytymään kyykkätarvikkeideni kantamiseen kisamatkoilla.

Puolisoni saavuttua saunaan ilmoitin aikeeni.

05.09.

Vain muutama päivä ennen reissuun lähtöä käväisin noukkimassa hieman ruokaa reissulle. Olin alun perin ajatellut kokkaavani kolme päivää kestävällä rupeamallani kunnon ruokaa, mutta sattuneista syistä aikataulun kiristyttyä päätin tyytyä kuitenkin valmiisiin pussiruokiin. Keitä vain vesi ja heitä sekaan, helppoa ja kivaa mutta ei aina kovin maukasta.

Reissu alkaa hissiselfiellä

Ostin myös kuusi litraa vetävän vesipussin. Etapillani Seitsemisestä Helvetinjärvelle ei juuri ollut mahdollisuuksia tankata vettä lähteistä, joten suurin osa reissulle tarvitsemastani vedestä tulisi kantaa mukana. Omistin jo ennestään vesirakon ja saisin toisen lainaan myös puolisoltani. Ne toimisivat juomavetenäni kävellessäni ensimmäiset kaksi päivää, jolloin kokkailuun ja leirivedeksi jäisi noin kaksi litraa per päivä. Viimeiset kaksi litraa olisivat varattu kolmannelle päivälle, jolloin saisin myös tankattua varastojani Helvetinjärvellä kaivosta.

Suunnitelma vaikutti päässäni hyvältä. Nyt vain huomisen ja ylihuomisen työpäivät pulkkaan ja sitten kohti Seitsemistä.

06.09.

Korvani alkoi kipuilemaan lähtöpäivääni edeltävänä iltana. Oloni ei muutenkaan ollut kovin vakuuttava ja mökiltä, jossa olin ollut viettämässä edellistä viikonloppuani kantautui huono- ja uutisia koronatartunnoista. Manasin pääni sisällä. Jäisikö tämäkin reissu taas tekemättä… Varasin ajan seuraavalle aamulle lääkäriin. Jospa olo olisi parempi huomenna…

07.09.

Ei korvatulehduksen merkkejä. Helpotus oli lääkärin luona kova, koska muutaman viikon päästä olisin myös lähdössä Rummuun sukeltamaan, joka ei tietenkään onnistuisi, jos korvani olisi tulehtunut. Myös vaellukselle lähteminen vaikutti mahdolliselta, mikäli kuitenkin lepäisin vielä tämän illan ja kuuntelisin korvani kuntoa huomenna.

08.09.

Päätin viettää varmuuden vuoksi vielä ensimmäisen reissupäiväni kotona. Kivut katosivatkin iltaa kohti ja oli aika suorittaa suunnitelma B. Edellisenä iltana olin pohtinut vaihtoehtojani

ja todennut alkuperäisen suunnitelmani hieman liian riskaabeliksi. Olisin turhan kaukana, mikäli kaipaisinkin apua korvani vuoksi ja aikataulukin oli jo mennyt pilalle.

Vaihtoehtoiseksi reissuksi valikoitui Birgitan polku ja tarkemmin sen osuus Hervannasta Lempäälään. Kolmen yön vaellus leikkautuisi yhteen, mutta pääsisin silti reissuun.

Tässä kuva kyltistä

09.09.

Ensimmäinen reissupäivä alkoi talsimisella kohti ensimmäistä pysähdyspaikkaani, Skiltaa, josta jatkoin syömään Bistro Ioniin todettuani Newtonin olevan aivan tukossa. Välietappi oli myös siitä onnistunut, että muistin hakea reissuun mukaan kodistani vielä otsalampun. Tärkeä työkalu syyskuun pimenevissä illoissa.

Keli oli lähes täydellinen

Napa täynnä Ionin antimia aloitin reissun toisiksi tylsimmän osuuden, eli siirtymän Hervannan läpi kohti Birgitan polkua. Matkalla kohtasin paikallisia asukkaita sekä tietyömaita. Ah, kohta saisi olla rauhassa metsässä.

Olin päättänyt tehdä vaellustani niin, että kävelisin noin 50min, jonka jälkeen ottaisin taukoa ilman rinkkaa 10-15min. Sopivissa kohdissa pitäisin myös hieman pidemmän ruokatauon, hieman fiiliksen mukaan. Taktiikka oli mielestäni melko onnistunut, vaikkakin ajoittain tauot hieman venähtivät turhan pitkiksi.

Suunnistusvirhe

Vietin toisen taukoni sähkölinjojen alla erään ison siirtolohkareen päällä. Olin juuri seikkaillut Hervannan suunnalta koukkurahkasta kohteenani Vähä-Riutta, kun olin töpeksinyt kriittisessä kohdassa käännöksen kohti Vähä-Riuttaa.

Karmaiseva suunnistusvirhe alkoi aluksi pienestä suunnistusvirheestä. Metsätietä kävelles-

säni olin vahingossa kävellyt ohitse liittymästäni ja koska en halunnut talsia noin 300 m taaksepäin, päätin oikaista polulle metsän lävitse. Metsästä vastaan ei kuitenkaan tullut ensimmäisenä se polku, jonka kuvittelin löytäneeni ja kyseinen polku johdattikin minut hieman outoon risteykseen. Tässä kohtaa tapahtui seuraava karmaiseva virhe, eli en tarkistanut mikä oikeastaan oli kohteeni.

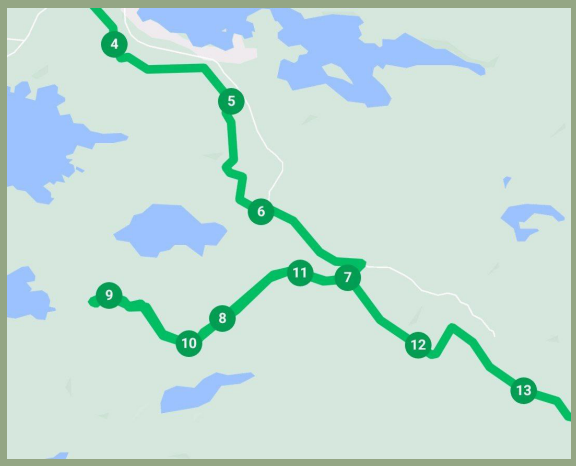

Olen hyvä suunnistamaan

Jostain syystä kuvittelin päässäni tulleeni Vähä-Riuttan suunnalta ja että kohteeni oli Kirskaanniemi. En tarkistanut asiaa ihmeemmin kartasta, saati kompassistani, vaan lähdin matkalle sen ihmeemmin ajattelematta.

Noin 2 km myöhemmin tajusin virheeni ylittäessäni tien. Tuntui siltä, että tie tuli vastaan aivan liian myöhään ja aivan väärässä paikassa, joten kaivoin esiin kartan sekä kompassin todetakseni hirveän virheeni. Ilmassa oli lievää sapetusta, kun tajusin, että joutuisin rämpimään takaisin ärsyttävää polkua sähkölinjan alla, ja että kokonaismatkani kasvaisi noin 4 km tämän töpeksinnän vuoksi.

Majapaikan metsästys

Vähä-Riuttalla vietin ensimmäisen pidemmän ruokataukoni. Ruokailun jälkeen matka jatkui kohti Vähä Kausjärveä, jonka olin suunnitellut ensimmäiseksi yöpaikakseni. Tämä väli polusta oli erittäin helppokuntoista ja noin viiden kilometrin matka taittuikin vain yhdellä tauolla. Vähä Kausjärvelle päästyäni aloin jo purkamaan hieman kamojani, kunnes totesin paikalla olleen lapsiperheen jäävän myös majapaikkaan. He olivat vallanneet laavun, joten en oikeastaan kykenisi käyttämään laavua myöhemmin illasta heidän suunnitellessaan jo nukkumaan menemistä.

Such beauty much wow

Päädyin siihen lopputulokseen, että jatkaisin vielä tovin eteenpäin Kyynäröön, joka sijaitsi noin 2,3 km päässä. Lottosin, että siellä olisi mahdollisesti hieman rauhallisempaa ja saisin nauttia rauhassa kirjan lukemisesta.

Kyynärö osoittautuikin jättipotiksi, sillä paikalla ei ollut ketään ja joku mukava oli pilkkonut puitakin valmiiksi nuotiota varten. Virittelin riippumattoni nopeasti ja sainkin yöpaikkani valmiiksi juuri ennen, kuin aurinko katosi kunnolla horisontin taakse. Sytytin nuotion ja aloin kuivattelemaan kastuneita vaatteitani. Päätin myös käydä uimassa, jonka totesin nopeaksi virheliikkeeksi. Laskeutuessani laiturilta veteen, jalkani upposi noin puoliväliin reittäni hyvin, hyvin ällöttävään mutaan. Olin kuitenkin jo näin pitkällä, joten uimalenkki oli tehtävä.

Loppuenlopuksi noustessani vedestä vaikutti siltä, että olin huomattavasti soisempi kuin sinne mennessäni. Toimikoon tämä varoituksena Kyynärössä uimisesta haaveileville.

Tältä laiturilta ei kannata suunnata uimaan

Alkumatkalla on myös vanhoja peltoja sekä niihin liittyvää infraa

Hello darkness my old friend

Olen pelännyt koko lapsuuteni ja varhaisen nuoruuteni pimeää erittäin syvästi. Lukiossa päätin ottaa itseäni niskasta kiinni ja aloin tarkoituksellisesti lenkkeilemään pimeällä. Aluksi lenkkeilin tuttuja reittejä lähellä asutusta, tehokkaan taskulampun aktiivisesti skannatessa metsän rajaa. Pian uskalsin jo sammuttaa lamppuni ja seikkailla hieman kauemmas asutuksesta ja noin parin kuukauden siedätyshoidon jälkeen uskalsin jo todeta, että pimeän pelkoni oli suurimmaksi osaksi taltutettu.

Vuodet kaupungissa ja sen valoissa olivat kuitenkin aiheuttaneet muutoksia mielessäni ja käydessäni kotipuolessa, huomasin vanhan peikon vallanneen taas hieman elintilaa itselleen. Toinen syy tälle reissulle oli, että halusin vetää tätä peikkoa kunnolla turpaan yöpyen itsek-

seni metsän keskellä muutaman yön. Reissukohteeni vaihtuessa en ollut aivan niin metsän syleilyssä kuin olisin kenties halunnut, mutta reissulla oli silti toivottu vaikutus. En oikeastaan tuntenut pelkoa pimeyden kaapatessa minut syleilyynsä, vaan ihastusta. Käydessäni makuulle, kuuntelin tovin vielä pöllön huhuilua jossain järven toisella puolella ja fiilistelin ulkona nukkumisen tunnelmaa.

Tässä menee polku

10.09.

Aamun valjetessa heräsin onnellisena, vaikka valtateiden aamuruuhkan meteli kuuluikin jo melko selkeästi. Otin aamun hissukseen ja söin rauhassa aamupalaa samalla huoltaessani jalkojani. Olin tehnyt karmaisevan virheen ja unohtanut leikata varpaankynteni ennen reissuun lähtöä ja eilisen viimeisen etapin kivinen maasto oli tehnyt tehtävänsä. Leathermanissani oli pienet sakset, joilla koitin tehdä viimehetken korjauksia, mutta valitettavasti kynnet olivat jo mustuneet ja erittäin kipeät.

Myös jalkani ilmoittivat olevansa erittäin epätyytyväisiä eiliseen reilun 23 km etappiin. Kyynäröstä lähdettyäni paljastui myös, että nyt alkoi polun selkeästi epämielyttävin ja vähiten huollettu pätkä. Kiviseltä polulta joutui väistymään koko ajan sille kaatuneita puita ja matkan teko olikin melko hidasta. Viettässäni taukoa Paattakaisella totesin, että nyt saa puiden väistely kivikossa riittää ja totesin Lempäälän ideaparkin olevan tarpeeksi Lempäälää. Talsittuani vielä reilun puolitoista kilometriä kohti Lempäälää heitin hyvästit Birgitan polulle ja siirryin omalle polulleni kohti Ideaparkia. Liikenteen meteli Helsingintien ja valtatie 3 välissä oli myös jo niin kovaa, että päädyin kuuntelemaan napeistani Herrasmieshakkereita ja Viron entisen presidentin, Toomas Hendrik Ilveksen, haastattelua. Ilveksen kanssa matka sujuikin melko sujuvasti kohti Ideaparkkia, vaikka jalkani alkoivatkin toteamaan itseään irti. Kenties yli 20 km päivätahti ei toimistotyöntekijältä onnistukkaan ilman pientä treeniä? Kuka olisikaan uskonut…

Kaatuneita puita sai Kyynärön jälkeen väistellä urakalla

Lempäälän landespede

Poikettuani Birgitan polulta päädyin omakotitaloalueelle kuvankauniiden peltojen keskelle. Tuijoteltuani paikallisia omakotitaloja hieman pidempään, kun ehkä olisi sopivaa talsin viimeiset kilsani kohti Lempäälän Duoa. Sopivan pahan hajuisena ja pahennusta aiheuttaen siirryin kauppakeskuksen sisälle toteamaan reissuni päättyneeksi ja haukkamaan Double Whopperin kitusiini.

Yhteenvetona todettakoon Birgitan polun olevan oikein mainio pakokeino Hervannasta ja muista ihmisistä. Koko matkallani en tavannut muita vaeltajia polulla muutamaa maastopyöräilijää lukuun ottamatta. Polku on selkeästi merkitty ja soveltuu hyvin aloittelevalle vaeltajalle (kunhan muistaa tarkistaa mihin on menossa). Matkalta löytyy sopivasti kauniita järviä ja vanhaa metsää, mutta ajoittain polku on hieman päässyt rapistumaan ja kasvamaan jopa umpeen.

Suosittelen erittäin lämpimästi kaikille syysvaellusta Birgitan polun maisemiin!

Kiltojen avajais-sauna 15.9.

Teksti: Sanna Grundström
Kuvat: Kalle Paasio

Auringon pilkistäessä pilvien lomasta kävelen kohti KAS bussia hieman jännittyneenä. Onnistuuko tapahtuma toivotulla tavalla? Viihtyvätkö tapahtumaan osallistuvat? Huoli osoittautui kuitenkin turhaksi.

Bussissa on rauhallinen tunnelma. Työpäivä on vasta päättynyt eikä vielä ole hyviä vitsejä mitä keksisi mikkiin kertoa. Matka ei kuitenkaan ole pitkä ja pian jo saavummekin Vahderpään vapaa-aikakeskukselle. Talon takaa pilkottaa nurmikenttä, jolle reippaat nakkilaiset ja järjestäjät ovat saaneet musiikkirekan ja ruokapisteen pystyyn. Ilmassa leijailee rantasaunan suunnilta savun tuoksua. Nyt sitä sitten mennään!

Ensimmäisten bussien saavuttua kävijät tutkivat paikkoja. Nälkäisimmät suuntaavat jo ruokapisteelle, innokkaimmat saunomaan. Etäältä kuulee myös kyykkien kotoisaa kolahtelua. Tapahtuman alku kuluu tuttujen kanssa jutustellessa ja taustamusiikkia kuunnellessa, mutta pian alkaa tapahtua!

On nimittäin aika kumipelausISOn! Vaikka oma pelaaminen jäi väliin, oli pelin seuraaminen vierestä aivan yhtä hupaisaa. Tuntuu kuin itsekin saisi osakseen fuksin innokkuutta ja jaksamista sitä touhua katsellessa! Pelinvetäjällä homma näyttää olevan hyvin hanskassa eikä EA laukkua tarvita, joten siirrytäänpäs sisätiloihin katsomaan, mitä sieltä löytyy.

No tietenkin beerpongia. Klassista teekkareiden peliä on pakko päästä pelaamaan, vaikka vähän saakin jonottaa omaa pelivuoroa. Sentään olemme sisätiloissa lämpimässä, eikä sääilmiöt pääse häiritsemään pelejä. Ja pelivuoro koittaa.

KPS:n hävittyä, ei auta kuin toivoa ettei joudu pöydän alle. Mutta ei hätää, äkkikuolemaa ei tule ja omalla vuorolla pelikaveri heittää varmaotteisesti pallon

mukiin. Jännittävän tasaväkisen pelin jälkeen voitto napsahtaa kotiin ja kätellään vastapelureita hyvästä pelistä. Eiköhän sitä sitten suunnata takaisin ulos, pianhan bändikin alkaa soittamaan!

Ja eikös sieltä pian lavalle astelekin hiukkasen bändi. Alkuun on porukka vähän hajallaan, mutta bändin alkaessa soittamaan, lähestyy juhlakansa lavaa ja vauhti kiihtyy. Ympärillä vallitsee hilpeä ilmapiiri. Ja mikäs siinä ollessa hyvää musiikkia kuunnellessa raikkaassa ulkoilmassa.

Ensimmäisen setin jälkeen tulee uuden ohjelmanumeron aika, nimittäin arvonnan! Ja eikun arpalippu kädessä jännittämään tuleeko voittoa. Numero toisensa jälkeen kutsutaan voittajia lavan eteen, mutta oma numero ei tule vastaan. Mutta vielä on pääpalkinto jäljellä...

Mikä menee toiselle, itseäni onnekkaammalle osallistujalle. Mutta tämä ei haittaa, arpojana toimiessa saattaisi muuten jokunen ”rigged” huutelu kuulua, ja onhan boolia tarjolla lohdutuspalkinnoksi.

Nyt lienee kaikki nähty ja on aika suunnata busseille. Bändi soittaa vielä yhden setin, mutta bussiemännän velvollisuudet kutsuvat. Talon edessä jo rypäs opiskelijoita odottaakin bussien saapumista, alkaahan saunominen ja juhliminen Hervannan ulkopuolella jo riittää tältä erää. Bussin startatessa jatkamme vitsien kertomista, joita nyt riittääkin koko matkalle.

Ja taas ollaan Hervannassa! Väsyneenä, mutta hyvällä mielin onnistuneesta tapahtumasta* käy kulku killan suuntaan muutamalle erälle Mario Karttia ennen kotiin lähtöä. Näin muutaman vuoden tauon jälkeen oli oikein mukava päästä tähän kiltoja yhdistävään tapahtumaan ja jäämmekin seuraamaan, mitä seuraava vuosi tuo tullessaan Avajaissaunan tiimoilta.

Iso kiitos tapahtuman järjestäneille tekijöille, suuren työn jälkeen saitte hienon tapahtuman pystyyn! <3

*kirjoittajan mielipide